

בת עין אשף שבת

פנינים יקרים השוים לכל נפש שנשאבו מעמק מעינו של הספר הקדוש "בת עין" להרה"ק רבי אברהם דב"ר דוד מאווריטש זי"ע ועכי"א
פרשת שמות

בגימטריא מ"ב, והם באו עם בני ישראל מצרימה, שלא שיקעו בגלות הדעת של מצרים, אלא יוכלו להתבונן במה שיהיה בסופן גם של הצדיקים וגם של הרשעים. ומביא ראיה לזה ויוסף היה במצרים, שכן היה ליוסף שבתחלה עבר יסורים ונסיונות, ולבסוף עלה לגולה ומשל על מצרים. "וכן יהיה לכל הצדיקים שיעלו מעלה מעלה, אמן כן יהי רצון".

בני ישראל זעקו על שהיו צריכים להיות אחד בפה ואחד בלב

וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה. לכאורה אם מת מלך מצרים למה נאנחו, היה עליהם לשמוח. אלא כיון שהיו משעבדים לא היו יכולים להראות שמחתם כלפי חוץ על כן נאנחו אבל רק למראית עין. לכן ויאנחו בני ישראל, וכי תאמר למה נאנחו, לזה אומר מן העבדה מחמת היותם משעבדים, ועל זה עצמו ויזעקו על שעבדם שהצרכו להיות אחד בפה ואחד בלב, ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה, על שעבדם הקשה.

בגלל ענותנותו היה משה הגואל

מי אנכי כי אלך אל פרעה ... ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות ... בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה. משה רבנו הענו מאד מכל האדם, לא האמין כי גאלת ישראל ואויה לבא על ידו, לכן אמר מי אנכי כי אלך כי איך יתכן שעל ידי שפל כמוני יצמח גאולה לכללות ישראל. אמר לו הקב"ה כי אהיה עמך, כלומר אדרבה דוקא בגלל שפלותך אהיה עמך כי אני משרה שכניתי דוקא על שפלים, שנאמר "אשכון את דכא ושפל רוח".

והוסיף ואמר לו וזה לך האות שאני משרה שכניתי על שפלים ונמוכי רוח, כי בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה דיקא, שהוא הנמוך שבהרים.

כשיתרחק מגשמיות יוכל להעלותם לקדשה

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה. צריך האדם לידע ולהבין שכל תענוגי עולם הזה המה הכל ורעות רוח, והם תכלית השפלות ופחות הערך. כי התענוג האמתי הוא רק בעבודת הבורא, שאין שום ערך ודמיון לזה בשום תענוג בעולם הזה. וזהו שנאמר: "וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת". שתדע כי ה' אלקים וכל עבודת שמים הם 'ממעל' שאין מעלה גדולה מהם, וכל עניני ארציות הם 'מתחת' שאין שפל מהם.

כשיבוא לבחינה זו שיתרחק מגשמיות בתכלית הרחוקה, אז יוכל להמשיך קדשה אל הענינים הגשמיים ולהעלותם למעלה.

וזה פנות הפסוק ואלה שמות - שמות ראשי תבות ש'מים מ'על ו'ארץ ת'חת בבחינה זו באו למצרים, לכן הגיעו לבחינת בני ישראל - בחינת קדשה, הבאים מצרימה שאותה בחינת קדשה המשיכו למצרים שהוא בחינת גשמיות.

אף שלא רואים בסוף יקבל כל אחד גמולו הצדיק בצדקתו והרשע ברשעתו

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ... ויוסף היה במצרים. כתוב בזהר הקדוש ששם מ"ב [הוא השם של הראשי תבות של 'אנא בכח'] ירד עם יעקב למצרים. והנה בודאי יש בזה סודות גדולים אשר ידועים לגדולי ישראל, אבל התורה מורה בזה דרך לכל אחד לעבד את ה'.

והנה צריך כל אדם לדעת שאמנם בעולם הזה נראה שלצדיקים יש יסורים והרשעים שלמים, אף בסוף ישלם ה' לכל אחד את גמולו, שכר טוב לצדיקים ועונש לרשעים. וזה בחינת השם "אהיה אשר אהיה", שלעתיד "אהיה" להשמיד את כל הרשעים "אשר אהיה" לצדיקים לשלם גמולם הטוב.

וזה מרומז בפסוק ואלה בגימטריא מ"ב, ובזה מרומז שמות - שני שמות, כלומר שני פעמים השם אהי"ה שהם